

OSTRAVAN.CZ

1. Jiří Habart po úspěchu na dirigentské soutěži v Maďarsku: Šel jsem si jenom zamuzicírovat

12.09.2023 ostravan.cz - Milan Bátor

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: NDM

Jiří Habart po úspěchu na dirigentské soutěži v Maďarsku: Šel jsem si jenom zamuzicírovat

Vypadá to, že soutěže začínají být vaše hobby. Není tomu ani rok od vašeho sukcesu v Londýně a máte na kontě další úspěch. Srdečně gratulujeme!

Moc vám děkuji! Se soutěžemi už asi končím, je velmi vyčerpávající někomu stále něco dokazovat.

Co vás přivedlo do maďarského Debrecínu?

Soutěž byla přitažlivá tím, že se konala o prázdninách, kdy má člověk volno. Repertoár mi byl velmi blízký, ačkoli byl dosti netradiční, protože ve druhém kole i ve finále pracujete i se sborem a sólisty. Tím se Kodályho soutěž dost odlišuje od ostatních. Jel jsem na výlet a opět to vyšlo. Mám velkou radost i z orchestru se kterým jsme si, jak se říká, krásně sedli.

Jaké skladby jste musel nastudovat a provést?

V prvním kole to byla předehra k operetám Netopýr a Cikánský baron Johanna Strausse a Taneční suita Bély Bartóka. Ve druhém kole se jednalo o Stabat mater Giuseppe Verdiho a Francise Poulenca a další skladby. Finále bylo všem společně maďarským repertoárem. Psalmus Hungaricus Zoltána Kodályho ztvárnil sólista maďarské státní opery István Kováčsházi Nabízí se možnost srovnat oba orchestry bez nároku na to, který byl lepší. Jak se vám tedy s maďarským orchestrem spolupracovalo?

Samozřejmě srovnávat London Symphony Orchestra jakožto jeden z nejlepších orchestru na světě a filharmonii v Debrecenu by nebylo úplně taktní. Ale co mě velmi mile překvapilo, byla muzikální ohebnost hráčů. Udělali ochotně vše, oč jste je požádal, a když cítili, že jdete po hlubším obsahu skladeb, rádi se nechali inspirovat. Fascinující bylo také slyšet, jak hrají jejich "domácí" autory jako Bartóka, kde nebyl jediný rytmicky problém. Mají to opravdu v krvi, podobně jako naše orchestry Smetanu a Dvořáka. U London Symphony Orchestra člověk neřeší vůbec souhru, je to jako sednout do nejnovějšího Porsche a jedete (smích). O to víc je zajímavý výraz: hudebníci v Londýně čtou vaši mimiku a vnitřní pocit ve vás, který jsou schopni napodobit skrze své nástroje. Je to až neuvěřitelné. Přál bych každému toto někdy zažít.

Tvrdíte, že už nemáte potřebu si něco dokazovat. To zní poněkud ...unaveně. Bylo to hodně náročné? Čekali jste ještě lepší výsledek po skvělém umístění v Londýně?

Myslel jsem dokazovat druhým, ne sobě... (úsměv). Nečekal jsem právě vůbec nic. Šel jsem si jenom zamuzicírovat.

To je dobré, jít si jen tak muzicírovat a odvézt si tolik cen!

No sice jsem byl statisticky na pátém místě, ale posbíral jsem ty nejlepší vedlejší speciální ceny. Takže jsem na tom teď lépe než výherci (smích)... Prostě osud.

To je zvláštní a legrační kompenzace. Míváte jako dirigent při podobných soutěžích trému?

Při operním představení jsem více nervózní. Soutěž je jen o patnácti až třicetiminutovém výstupu. Opera má tři hodiny a nikdy nevíte, co se stane

Teď jste mě překvapil. Opravdu býváte během operní produkce nervózní?

Před představením trošičku ano. Jak začne orchestr hrát, jsem v klidu a užívám si atmosféru

Čeká vás nějaké rozhodování, co dál? Jste na rozcestí?

Takový pocit nemám. V Ostravě mám stále angažmá, za které jsem vděčný. Najít práci v oboru je dnes téměř nemožné. A nemám důvod odcházet. Všechny nabídky jsou otázkou pár dnů, takže neohrožují moje působení v divadle (úsměv).

To rádi slyšíme. Takže neplánujete plavbu po Labi...

Vůbec ne. I kdyby ten konkurz dopadl dobře, tak je vše o domluvě a vyhoví mi. Ale to opravdu předbíháme událostem...

Čemu ale nepředbíháme, jsou zkušenosti, které jste si z aktuální maďarské soutěže přivezl. Teď nemluvme o cenách. Co vám soutěž dala v profesní rovině?

Přinesla mi především vnitřní muzikantský klid a řemeslné poznání nových věcí. Jak příště zkoušet i nezkoušet s orchestrem. A taky chuť do další práce s novými orchestry i lidmi.

To zní jako dobrá "investice"!

Určitě ano. Každé setkání s jakýmkoliv orchestrem je k nezaplacení. Vše je dobré a děje se v pravý čas. Za zkušenosti z Maďarska jsem opravdu rád! Hodně mi to dalo.

Na začátku našeho povídání jste řekl: "se soutěžemi asi končím". Je to opravdu rozhodnutí nebo momentální pocit?

Spíše asi momentální pocit. Uvažoval jsme ještě o jedné významné soutěži v Kodani, ale z časových důvodů a závazků v **NDM** jsem přihlášku neposlal. Teď se budu soustředit na hudební produkci s orchestry, které projevíly zájem. To je pro mě důležitější než soutěžit. Myslím, že výsledky z Londýna a Debrecenu dostatečně pomohly a stačilo.

Hezky řečeno. V Ostravě vás čeká hodně nabitá smetanovská sezóna. Těšíte se?

Těším se moc! Smetana se mi jako člověku vyrůstajícímu v Litomyšli diriguje úplně sám! Mám zde možnost dělat čtyři jeho opery: Dalibora, Prodanou nevěstu, Dvě vdovy a Branibory v Čechách. Jsem tomu moc rád a jeho hudební řeč mi je velice blízká.

Jiří Habart po úspěchu na dirigentské soutěži v Maďarsku: Šel jsem si jenom zamuzicírovat

12.9.2023 [Milan Bátor](#) [Obraz & Slovo](#) [Rozhovor](#)

<https://www.ostravan.cz/81057/jiri-habart-po-uspechu-na-dirigentske-soutezi-v-madarsku-sel-jsem-si-jenom-zamuzicirovat/>

Dirigent Jiří Habart přidal ke svému londýnskému triumfu další úspěch z Mezinárodní hudební soutěže Zoltána Kodályho, která se konala v maďarském Debrecínu. Zúčastnilo se jí přes tři sta dirigentů z celého světa, přičemž Habart získal v náročné konkurenci páté místo a několik speciálních cen: Státní Maďarskou operou byl dirigent přizván v nadcházejících sezónách k Dvořákově Rusalce, pozvání dostal také od Kodályho filharmonie a sboru v Debrecínu. Třetí cena i s nabídkou spolupráce přišla od Budafok Dohnányi Orchestra v Budapešti. Habart byl také vybrán mezi šest uchazečů ke konkurzu na post asistenta dirigenta Labské Filharmonie v Hamburku. Přesto charismatický dirigent zatím zůstává věrný Národnímu divadlu moravskoslezskému v Ostravě.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Dirigent Jiří Habart.

Foto: NDM Ostrava

Vypadá to, že soutěže začínají být vaše hobby. Není tomu ani rok od vašeho sukcesu v Londýně a máte na kontě další úspěch. Srdečně gratulujeme!

Moc vám děkuji! Se soutěžemi už asi končím, je velmi vyčerpávající někomu stále něco dokazovat.

Co vás přivedlo do maďarského Debrecínu?

Soutěž byla přitažlivá tím, že se konala o prázdninách, kdy má člověk volno. Repertoár mi byl velmi blízký, ačkoli byl dosti netradiční, protože ve druhém kole i ve finále pracujete i se sborem a sólisty. Tím se Kodályho soutěž dost odlišuje od ostatních. Jel jsem na výlet a opět to vyšlo. Mám velkou radost i z orchestru se kterým jsme si, jak se říká, krásně sedli.

Jaké skladby jste musel nastudovat a provést?

V prvním kole to byla předehra k operetám Netopýr a Cikánský baron Johanna Strausse a Taneční suita Bély Bartóka. Ve druhém kole se jednalo o Stabat mater Giuseppe Verdiho a Francise Poulenca a další skladby. Finále bylo všem společné maďarským repertoárem. Psalmus Hungaricus Zoltána Kodályho ztvárnil sólista maďarské státní opery István Kováčsházi

Nabízí se možnost srovnat oba orchestry bez nároku na to, který byl lepší. Jak se vám tedy s maďarským orchestrem spolupracovalo?

Samozřejmě srovnávat London Symphony Orchestra jakožto jeden z nejlepších orchestru na světě a filharmonii v Debrecenu by nebylo úplně taktní. Ale co mě velmi mile překvapilo, byla muzikální ohebnost hráčů. Udělali ochotně vše, oč jste je požádal, a když cítili, že jdete po hlubším obsahu skladeb, rádi se nechali inspirovat. Fascinující bylo také slyšet, jak hrají jejich „domácí“ autory jako Bartóka, kde nebyl jediný rytmicky problém. Mají to opravdu v krvi, podobně jako naše orchestry Smetanu a Dvořáka. U London Symphony Orchestra člověk neřeší vůbec souhru, je to jako sednout do nejnovějšího Porsche a jedete (*smích*). O to víc je zajímavý výraz: hudebníci v Londýně čtou vaši mimiku a vnitřní pocit ve vás, který jsou schopni napodobit skrze své nástroje. Je to až neuvěřitelné. Prál bych každému toto někdy zažít.

Tvrdíte, že už nemáte potřebu si něco dokazovat. To zní poněkud ...unaveně. Bylo to hodně náročné? Čekali jste ještě lepší výsledek po skvělém umístění v Londýně?

Myslel jsem dokazovat druhým, ne sobě... (*úsměv*). Nečekal jsem právě vůbec nic. Šel jsem si jenom zamuzicírovat.

To je dobré, jít si jen tak muzicírovat a odvézt si tolik cen!

No sice jsem byl statisticky na pátém místě, ale posbíral jsem ty nejlepší vedlejší speciální ceny. Takže jsem na tom teď lépe než výherci (*smích*)... Prostě osud.

To je zvláštní a legrační kompenzace. Míváte jako dirigent při podobných soutěžích trému?

Při operním představení jsem více nervózní. Soutěž je jen o patnácti až třicetiminutovém výstupu. Opera má tři hodiny a nikdy nevíte, co se stane.

Ted' jste mě překvapil. Opravdu býváte během operní produkce nervózní?

Před představením trošičku ano. Jak začne orchestr hrát, jsem v klidu a užívám si atmosféru.

Čeká vás nějaké rozhodování, co dál? Jste na rozcestí?

Takový pocit nemám. V Ostravě mám stále angažmá, za které jsem vděčný. Najít práci v oboru je dnes téměř nemožné. A nemám důvod odcházet. Všechny nabídky jsou otázkou pár dnů, takže neohrožují moje působení v divadle (*úsměv*).

To rádi slyšíme. Takže neplánujete plavbu po Labi...

Vůbec ne. I kdyby ten konkurz dopadl dobře, tak je vše o domluvě a vyhoví mi. Ale to opravdu předbíháme událostem...

Čemu ale nepředbíháme, jsou zkušenosti, které jste si z aktuální maďarské soutěže přivezl. Teď nemluvme o cenách. Co vám soutěž dala v profesní rovině?

Přinesla mi především vnitřní muzikantský klid a řemeslné poznání nových věcí. Jak příště zkoušet i nezkoušet s orchestrem. A taky chuť do další práce s novými orchestry i lidmi.

To zní jako dobrá „investice“!

Určitě ano. Každé setkání s jakýmkoliv orchestrem je k nezaplacení. Vše je dobré a děje se v pravý čas. Za zkušenosti z Maďarska jsem opravdu rád! Hodně mi to dalo.

Na začátku našeho povídání jste řekl: „se soutěžemi asi končím“. Je to opravdu rozhodnutí nebo momentální pocit?

Spíše asi momentální pocit. Uvažoval jsem ještě o jedné významné soutěži v Kodani, ale z časových důvodů a závazků v NDM jsem přihlášku neposlal. Teď se budu soustředit na hudební produkci s orchestry, které projevily zájem. To je pro mě důležitější než soutěžit. Myslím, že výsledky z Londýna a Debrecenu dostatečně pomohly a stačilo.

Hezky řečeno. V Ostravě vás čeká hodně nabitá smetanovská sezóna. Těšíte se?

Těším se moc! Smetana se mi jako člověku vyrůstajícímu v Litomyšli diriguje úplně sám! Mám zde možnost dělat čtyři jeho opery: Dalibora, Prodanou nevěstu, Dvě vdovy a Branibory v Čechách. Jsem tomu moc rád a jeho hudební řeč mi je velice blízká.